

Q - ART

REVISTA D'ART

Q-ART

03 Prefaci

04 Maison Carrée

07 Patrici Brutus Barberini

10 Ara Pacis

13 August de Prima Porta

15 Relleus de l'Arc de Titus

19 Venus Capitolina

21 Columna Trajana

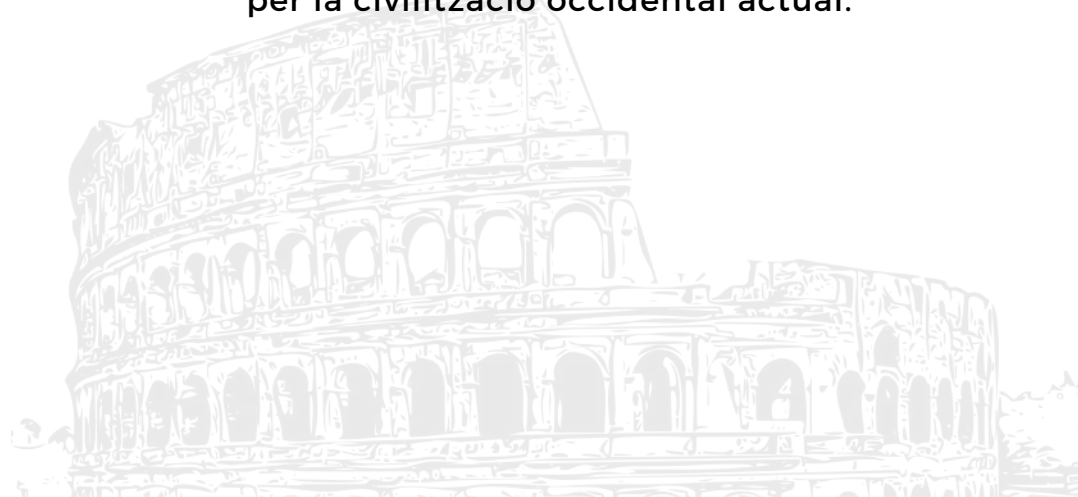
23 Estàtua eqüestre de Marc Aureli

25 Hèrcules Farnese

P R E F A C I

En aquest nou lliurament de la revista artística de l'escola Anselm Clavé, posem al vostre abast alguns dels treballs realitzats per l'alumnat d'història de l'art de 4t d'ESO en els quals s'analitzen algunes de les obres més representatives de l'art romà. La principal influència d'aquest estil va ser, sens dubte, l'art grec. El centre de l'art grec era la bellesa, exaltava els déus i buscava la perfecció de les seves obres. Com més s'acostava a la naturalesa, més boniques semblaven. Els temes solien ser religiosos o mitològics. Els romans, en canvi, es van desemmarcar d'aquesta tendència grega i van exaltar als propis homes. A partir del segle II l'art romà va esdevenir més variat i modern que l'art grec i per això, va tenir una major influència en estils posterior com l'Edat Mitjana o el Renaixement . Totes les obres d'art sempre es creaven per complir una funció. Degut a la funció que li donaven, els romans van desenvolupar molt l'arquitectura. L'arc i la volta sempre van jugar un paper important en els edificis romans.

A més de l'arquitectura i la cultura romana també van tenir gran importància les escultures, sobretot en forma de bustos o relleus a les columnes de les ciutats. Però, la cultura romana no acaba en el terreny artístic, el dret, la societat i la organització amb la qual es regia Roma son encara referències per la civilització occidental actual.

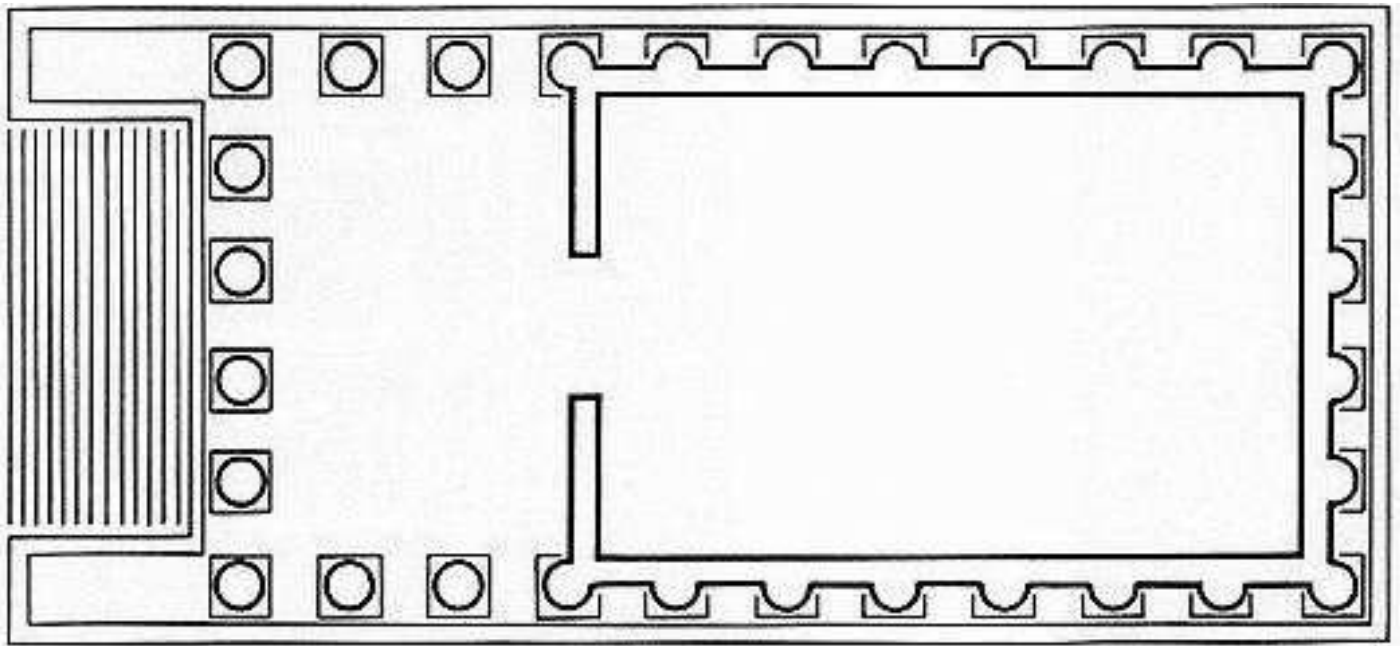
MAISON CARRÉE

S. I aC

L'obra arquitectònica a descriure és el temple Maison Carrée, una obra romana del segle I aC. És una obra de caràcter religiosa, situada a l'antic fòrum de Nîmes (França). El temple va ser manat a fer per Agripa, en honor al seu sogre l'emperador August i els seus fills Cayo i Lucio. El nom d'aquesta obra arquitectònica es Case Carrée que es tradueix com casa quadrada tot i que la planta del temple és rectangular. S'aproxima que estava situat en l'antic fòrum de la ciutat de Nîmes.

MAISON CARRÉE

Com a resultat de la gran admiració dels romans als grecs, els temples romans tenen moltes característiques gregues, tot i que aquest temple té també algunes característiques etrusques. Continuant amb tendències gregues en aquest temple no podrien entrar els fidels sinó que els cultes religiosos es farien fora.

Però a diferència dels temples grecs, aquest temple, i la majoria de temples romans, estava aixecat sobre un podi i llavors només es podia accedir el temple per una escalinata situada a la façana del temple.

Les mesures d'aquest temple són reduïdes, comparades amb altres temples construïts en l'època, fa 26 metres de longitud i 15 metres d'amplada. Aquesta obra romana és hexàstil, és a dir que té 6 columnes, les columnes estan rodejant el temple i estan adossades en un mur, per tant, es tracta d'un temple pseudoperípter.

Aquestes columnes són corínties és a dir que tenien un fust estirat amb un capitell format per fulles d'acant, el capitell de les columnes aguanten l'entaulament.

MAISON CARRÉE

El material del qual està fet és pedra calcària i marbre, tot i que amb el temps ha aconseguit un aspecte vermellós. La planta té forma rectangular i està elevada sobre un pòdium, aquest és un temple de tipus pròstil perquè només té una façana des de la qual es pot accedir a dins del temple.

L'interior del temple és aventallat amb un cassetó quadrat de decoració vegetal. Està organitzat amb un pòrtic que actua de pronaos i dona accés a l'única naos del temple, la qual probablement estava dedicada a la Triada Capitolina, és a dir a Júpiter, Juno i Minerva. Tot i que aquest temple té semblances gregues també té múltiples diferències com ara: aquest temple no té opistòdoms, és a dir no té una nau del tresor.

Considero aquest temple una autèntica obra d'art, tot i que em meravella la semblança amb l'arquitectura grega i també m'encanten els detalls propis de la civilització romana.

PATRICI BRUTUS BARBERINI

S. I aC

El patrici Brutus Barberini, més coneguda com a Patricio Barberini, és un grup escultòric que pertany a l'art romà en la seva època Republicana. Està datada aproximadament al segle I aC, el seu autor és desconegut i actualment està localitzat al Palau dels Conservadors de Roma. L'escultura està realitzada en marbre blanc, que ens dóna la idea de la importància social del retrat, amb la tècnica de talla, amb un cisell i un martell, l'autor li va donant cops a la pedra fins que aconseguia la forma que vol, també utilitza la tècnica de draps mullats, per aconseguir un resultat de roba mullada a l'escultura; el seu tamany es normal, d'uns 165 cm d'altura.

Aquesta escultura és figurativa de caràcter realista, exempta que vol dir que té diferents punts de vista, que representa a un Patrici romà, togat, dempeus i sostenint en les seves mans dues màscares funeràries de cera o "imagines maiorum", que eren imatges o retrats dels seus ancestres, que els posaven en el atrio, que era un pati interior, de casa seva o els exhibien en els funerals.

PATRICI BRUTUS BARBERINI

Aquesta escultura mostra una composició piramidal i tancada, semblant-se a un bloc, els braços a penes se separen del cos que això li proporciona la falta de moviment i certa pesadesa. És una escultura exempta, però aquesta està feta perquè de frontal, sense aportar molts punts de vista. Es pot observar bastant simetria en el grup, només es trenca per la diferència d'altura dels dos retrats, que són dos avantpassats seus.

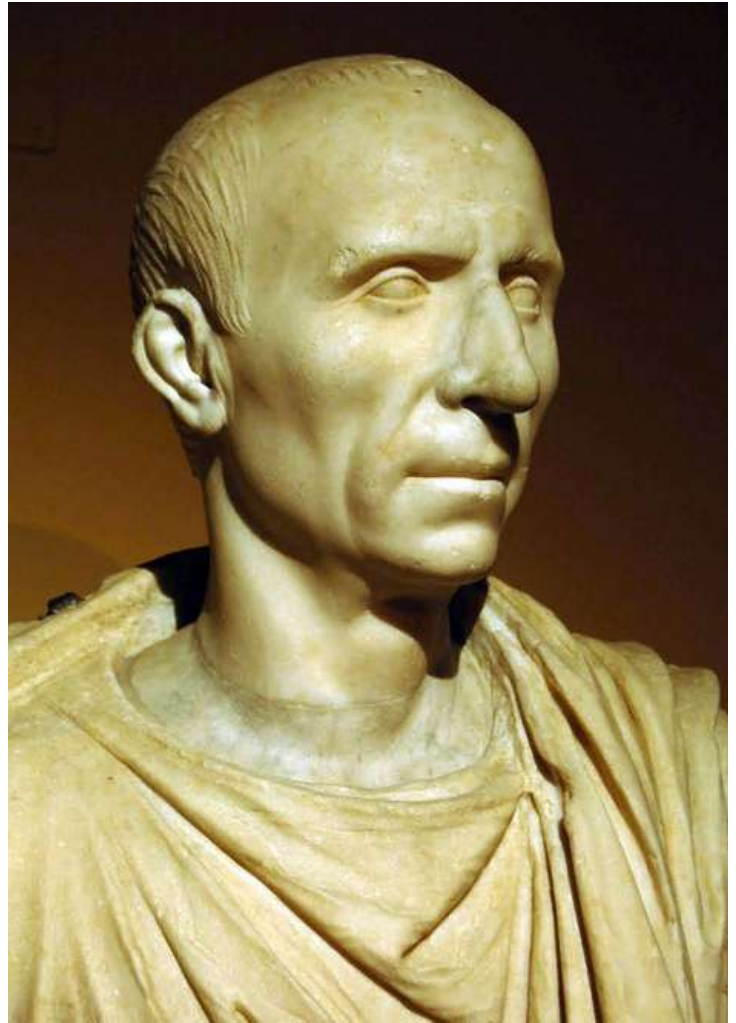
Aquest autor que fins avui dia és desconegut fa diferents tècniques, algunes són llises i polides, com es pot analitzar en els rostres i en la toga. El rostre del Patrici transmet un rostre seré, just i responsable. La toga cau suaument cenyint-se al cos de Barberini, creant uns plecs ondulats molt naturals, que ajuden a crear algunes parts més fosques. Per acabar també de contraposto posa un tronc d'una palmera, que serveix per donar suport el pes del braç que subjecta un dels retrats i perquè l'escultura no caigui.

En els primers temps de Roma la llei *ius imaginum* només permetia retrats dels patricis que hi havia exercit càrrecs públics, el retrat era un element de distinció

PATRICI BRUTUS BARBERINI

entre altres coses. I per finalitzar les imatges normalment es posaven a l'atri de la casa.

Probablement, la funció d'aquesta escultura sigui rellevar de la condició social del Patrici Barberini. L'aparició dels dos retrats són una clara referència a la gens, les agrupacions civils de l'antiga roma, o el llinatge del personatge que es farien veure la pertinència a l'oligarquia romana, ja que el ius imaginum o dret de les imatges, que permetia tenir imatges de difunts, estava reservat a la classe patrícia. A més a més tènia una funció funerària en representar a dues generacions de difunts.

Les característiques del retrat romà expressen un gran realisme, mostren la fisonomia del retratat i denoten austeritat, robustesa camperola, poca finor, però a la vegada orgullós del seu passat.

En conclusió, el Patrici Brutus Barberini es tracta d'un grup escultòric romà, i ho sabem pels detalls de tot el conjunt, tant en els rostres com a la roba. En la nostra opinió aquesta escultura ens sembla molt ben feta i ben conservada actualment.

ARA PACIS

S. I aC

L'obra a comentar és l'altar Ara Pacis o altar de la pau. Va ser erigit pel Senat Romà entre els anys 13 i 9 aC en honor a la conquesta d'Hispania i la Gàl·lia, a l'inici de la "Pau Augusta". Aquesta obra arquitectònica va ser construïda en la via Flaminia en el Camp de Mart. Com el seu nom indica aquest altar era per la pau i com a signe de la mateixa es feien sacrificis animals.

Des d'una vista exterior del monument es pot veure que es tracta d'una construcció de llinda recta amb una planta rectangular, sense sostre i feta amb marbre blanc. Tot i que ara sembla que al temple fos de color del marbre es coneix que va ser una construcció policromada, és a dir pintat amb més d'un color, fet popular en l'època en la qual es va construir. Dins de l'altar es podia accedir per dues portes, una situada al davant de l'edifici i l'altra situada a la part posterior. Per la porta davantera entraven els sacerdots i oficials, mentre que per la porta posterior entraven els animals que anaven a ser sacrificats, cada any eren sacrificats dos bous i un carner. L'interior de l'edifici, on es realitzaven els sacrificis, estava decorat amb motius de girelles. A aquest altar s'accedia mitjançant una escalinata situada al centre.

ARA PACIS

Però el característic i popular de l'altar és la decoració en relleu que envolta l'edifici. El mur frontal, envoltat verticalment per 8 pilastres que eren semblants a les columnes, però estaven enganxades a la paret, corínties amb els fusts decorats amb decoració vegetal posicionada "a candelieri", és a dir, simètricament a voltant d'un punt central. Dos al voltant de cadascuna de les portes i altres als racons de l'altar.

A més el mur està dividit per una banda de greques, a la part inferior està decorada amb motius vegetals i aus també disposats de manera simètrica, mentre que la part superior està decorada amb decoració figurativa.

A la façana principal apareixen dues escenes relacionades amb la fundació de Roma, a l'escena de la dreta apareix Apreis Eneas amb dos joves davant d'un altar realitzant un sacrifici en honor als déus penats. A l'escena de l'esquerra apareix representat el mite de la fundació de Roma, on apareixen Ròmul i Rem sent alletats per una lloba, a l'escena també apareixen el pastor Faustulus i el déu Mart.

A la façana posterior apareixen també dues escenes, a l'escena de l'esquerra apareix Gea, la deessa de la Terra, aquesta surt representada com una matrona i surt acompanyada de dos nens, els quals estan asseguts a les cames de la deessa, mentre que mengen fruits.

ARA PACIS

A ambdós costats surten dues figures femenines representant els vents de la Terra cavalcant sobre un ànec, i del mar, a sobre d'un monstre marí. Sota les figures hi han estirats un bou i una ovella, darrere d'ells creixen un magraner i cereals. A la dreta amb un relleu molt suau, hi ha la deessa Roma representada com una amazona asseguda sobre el seu escut i les seves armes.

Al costat, a la part inferior, també hi són els mateixos motius vegetals que hi eren al frontal, tot i que a la part superior fent una mena de fris continu hi és representada una processó de diferents personatges, als quals van de camí a l'altar per fer els diferents sacrificis en honor als déus. Entre aquests personatges hi han homes, dones i nens, col·locats segons la seva posició social, liderats estaven els lictors, senadors, la família imperial i fins i tot l'emperador August amb una corona de llorer. Molts personatges apareixen representats com Agripa, amb el cap cobert per la toga.

És cridaner l'ús de diferents profunditats en el relleu, cosa que permet detectar els personatges més importants i o significants de l'escena, aquesta tècnica es diu relleu pictòric.

Aquesta obra arquitectònica és una de les més rellevants perquè és un dels millors exemples de relleu històric. Personalment em meravella aquesta obra, no només per la seva bellesa sinó també per tot l'esforç que els romans van haver de fer per construir-la.

AUGUST DE PRIMA PORTA

S. I dC

Octavi August va ser el primer emperador de l'Imperi romà. Va governar des de l'any 27 aC fins al 14 dC, fent així un regant d'aproximadament quaranta anys. August de Prima Porta és una escultura de marbre policromat feta l'any 14 dC, per un autor anònim, que a la vegada és una còpia d'una escultura romana de bronze del I aC.

A primera vista, es pot veure a Octavi August representat com a comandant de l'exèrcit, amb la capa i la cuirassa. Està amb una posició concreta, amb el braç aixecat, que representa que està saludant al poble. Té els peus descalços i a la seva cama dreta té com a contrapost a Cupido i un dofí. Aquest dofí i el Cupido es relacionen amb la deessa Afrodita, de la qual baixa la dinastia IULIA a la qual pertany August (IULO fill d'Enees i aquest fill de la deessa Afrodita i Anquises).

August de Prima Porta és una escultura exempta, ja que es pot veure de qualsevol costat o angle. La textura és llisa, però l'escultura té una part gran de relleu al pit i l'abdomen, que més endavant s'explicarà. L'escultura en si transmet una sensació de duresa i fermesa, és a dir, que imposa. Seguint amb la part visual es pot apreciar un lleuger moviment a la part inferior, a la capa d'emperador. També està amb la mà aixecada, com saludant al seu exèrcit. Seguint amb les observacions es pot apreciar que té una expressió que no es pot relacionar amb cap expressió. Originalment, August de Prima Porta portava un bastó consular que indicava que era l'emperador, també en els seus inicis l'escultura estava pintada majoritàriament d'un color vermell i construïda amb marbre policromat.

AUGUST DE PRIMA PORTA

Seguit això, a l'armadura es pot observar que la cuirassa té un relleu peculiar.

A la part més alta de la cuirassa, es representa a unes esfinxs alades. Una mica més a baix es representa a Caelus, que representa el cel estenent el seu mantell sobre el seu cap. A un nivell més a baix es representa a dos déus, el del Sol i a Aurora al costat de Venus en una quadriga. Als costats de la cuirassa estan Hispània i Gàl·lia, seguit això, en tot el centre es troben el déu Mart i un guerrer part. Avall de Mart i el guerrer estan als extrems el déu Apol·lo sobre un monstre mitològic, un griu. A l'altre extrem està la deessa Diana sobre un cérvol. Per últim, a la part més baixa està representat la Terra amb dos nens i la cornucòpia de l'abundància.

Algunes de les figures representades de la cuirassa, són representacions de victòries d'Octavi August en vida. També va voler que els déus representats fossin els que ell admirava més o els déus que l'hi van ajudar en diferents guerres. L'escultura d'August de Prima Porta està exhibida al Museu del Vaticà.

RELLEUS DE L'ARC DE TITUS

S. I dC

L'arc de Tito, és un arc de triomf construït entre els anys 79 dC i 82 dC, per un escultor desconegut. Va ser construït per ordre de l'emperador Domicià. L'arc està situat a la Via Sacra, Itàlia, i està fet de marbre.

L'arc de Tito és una estructura senzilla que té una altura de 15,4 metres, 13,5 metres d'amplada i 4,75 metres de profunditat. L'arc interior té 8,3 metres d'altura i 5,36 d'amplada. L'arc es recolza sobre un pòdium on es troba el cos, format per una volta de canó assentada sobre dos pilars decorats amb dos parells de columnes igual que la resta de façanes. Els fustos, que és la part allargada de les columnes estan estriades i els seus capitells estan formats per volutes i fulles d'acant. Les columnes es troben sobre uns pedestals quadrats i emmarquen petits nínxols rectangulars tallats als pilars. La part superior de l'arc té una altura de 4,40 metres d'alt. Allà es troba una inscripció de referent a Tito. El cim de l'arc estava adornat per un grup escultòric en bronze amb una quadriga tirada per elefants on es trobava l'emperador, però no es va conservar.

RELLEUS DE L'ARC DE TITUS

El relleu de la façana representa les victòries alades. Les pedres col·locades estan adornades per petites estàtues que representen l'honor i la virtut. En una de les escenes apareix un personatge amb un elm, i en una altra una figura femenina amb ales que col·loca una corona de llorers a l'emperador.

Les columnes inserides entre els dos pilars principals sostenen un entaulament simple format per un arquitratvat a tres bandes i un fris adonat per un llarg alt relleu representant una desfilada triomfal de les legions romanes en Jerusalem. En l'extrem esquerre hi ha una figura allargada sobre un ferculum portat per tres homes i la resta del festeig està format per diferents personalitats civils i militars i d'animals que es portaven per fer un sacrifici. Una cornisa sosté l'àtic decorat amb cassetons i amb relleus als dos costats commemorant el triomf conjunt celebrat per Tito i el seu pare Vespasià a l'estiu del 71.

A l'interior de l'arc hi figuren dos relleus de grans panells rectangulars que ocupen gairebé tota la profunditat dels pilars. Els dos relleus representen dues escenes que es van desenvolupar durant el triomf a Judea celebrat a Roma per Titus.

RELLEUS DE L'ARC DE TITUS

El relleu que es troba sobre el pilar meridional és un alt relleu, és a dir, les figures esculpides fetes de marbre pentèlic, ressalten i tenen volum. Les figures que apareixen en l'escultura estan caminant mentre carreguen el botí del temple de Jerusalem. També podem veure els músculs de les cames tensats d'algunes tropes, que vesteixen vestits de l'època romana i tenen el tall de cabells com exigien els militars d'aquell període. Es tracta d'una escultura realista, ja que, té moviment. Els soldats porten un canelobre de set braços daurat que està tallat amb un relleu profund. Altres elements que es poden veure són les trompetes d'or, les casseroles de foc i la taula del pa de la proposició. Els portadors del botí passaven sota un arc representat a l'extrem de la dreta del relleu, rematat per una doble quadriga.

Sobre el baix relleu del pilar nord, hi ha la figura de Titus com a triomfador coronat amb llorers per una Victòria alada conduint una quadriga i acompanyat per una altra Victòria alada i una amazona amb l'elm, que simbolitzen el Valor.

RELLEUS DE L'ARC DE TITUS

Al centre de la volta es troba la il·lustració de l'apoteosi de Titus, en la qual es mostra a l'emperador deïficat sobre una gran àguila. En l'escultura es veu el moment en què l'ànima de Titus ascendeix al cel des de la seva pira funerària i es deixa anar de l'àguila des de les flames.

L'arc de Titus va ser encarregat per l'emperador Domicià per honorar la memòria del seu germà, Titus, qui va obtenir una gran seva victòria sobre els jueus quan es van rebel·lar contra l'Imperi Romà.

VENUS CAPITOLINA

S. II aC

Aquesta Venus, coneguda com la Venus Capitolina, és un tipus d'estàtua de Venus Púdica. Es creu que la versió original és una variant perduda al segle III o II a C. d'una obra de l'escultor amb més renom del segle IV, Praxíteles d'Atenes, el qual amb les seves obres va evolucionar el classicisme fins a l'ara conegut anticipat manierisme per ser el primer autor a utilitzar el sensualisme.

Per la realització d'aquesta obra es va fer ús de marbre, amb la tècnica de talla, amb un cisell i un martell, l'autor li va donant cops a la pedra fins que aconseguia la forma que vol, i el resultat acaba sent una deessa d'1,93 metres d'altura.

Aquesta escultura és exempta, que vol dir que té diferents punts de vista, és dempeus i és una deessa Venus-Afrodita que surt del bany nua, inclinada cap a davant, els seus braços envolten el seu cos, exactament el pit i el pubis. La cama dreta està flexionada cap a davant, i l'esquerra està donant suport a terra amb fermesa. El seu cap també està inclinat suaument cap a l'esquerra, i en aquest un tocat i uns flocs que cauen sobre la seva espatlla.

VENUS CAPITOLINA

En el seu rostre es nota una falta d'absència, pel qual l'autor posa uns ulls petits, com la seva boca que també és petita i carnosa.

També té un contraposto que es diu la corba praxiteliana, que era per donar una mica de moviment a l'escultura i consisteix a donar suport tot el pes en una de les cames i així inclinar el maluc cap altre costat, i aconseguir un elegant contraposto.

La Venus Capitolina és una de les escultures més famoses, i que més vegades ha sigut objecte de més de 100 rèpliques, algunes de les quals formen part de col·leccions privades internacionals com; la Venus de Cnidos, la Venus de Milo, etc. sent la Venus Capitolina una de les primeres i més fidels a l'original. En conclusió aquesta escultura romana, és una de les millors Venus que hem treballat fins avui dia. Ens sembla una escultura molt bonica i molt ben acabada.

COLUMNA TRAJANA

113 dC

La Columna Trajana és un monument edificat a Roma que celebra la conquesta de Dàcia que és l'actual Romania. El seu autor va ser Apol·lodor de Damasc i va ser construït l'any 113 dC. És un relleu esculpit per divuit blocs colossals de marbre. Consta d'un llarg fris espiral que envolta, des de baix cap amunt, tot el seu fust i descriu les guerres dàcies.

És una columna centenària, és a dir, que té cent peus d'altura, la columna és d'estil dòric. En destaquen els seus relleus, en els quals es narren les dues guerres de Trajà contra els dacis, de les quals va sortir victoriós i és per això que es diu la Columna Trajana. Aquests relleus tenen un total de 200 metres de longitud en la Columna i són considerats els relleus més extensos de tota l'Antiguitat. La Columna de Trajà és en si mateixa dos tipus d'obra d'art. El curiós d'aquesta mena de construccions és que es construeixen amb la finalitat de

COLUMNA TRAJANA

narrar una història per part de l'emperador o algun altre personatge important. Però el realment rellevant de la Columna Trajana és el seu aspecte escultòric, és a dir, el seu extens relleu, però al contrari d'altres relleus Antics, en el relleu de la Columna Trajana no es representen escenes violentes i es tracta a l'enemic amb respecte. L'execució del relleu és una mica tosca, malgrat el realisme que es pot observar en algunes escenes així com la representació d'uniformes i altres elements. Empra una perspectiva cavallera, és a dir, des d'un punt de vista alt que permet a l'espectador veure millor els esdeveniments que succeeixen en primer, segon i tercer pla. Gairebé totes les escenes estan profusament decorades, pràcticament no hi ha res que no estigui buit. Les figures que apareixen tenen molt moviment, la qual cosa li suma dramatisme a la narració i introdueix millor a l'espectador. És molt important destacar també el grau de detall que s'aconsegueix en determinats trams del relleu, ja que ens mostra vestuaris, edificis, paisatges, etc. Avui dia l'obra no té pràcticament color, però hi ha estudis que diuen que en el seu moment podria haver estat policromada. Com a opinió personal, penso que aquesta columna és peculiar perquè té gravada tota una història als seus relleus.

ESTÀTUA EQÜESTRE DE MARC AURELI

S. II dC

El retrat eqüestre de Marc Aureli és una obra escultòrica realitzada l'any 157 dC en l'època de la Roma Imperial, situada al Palazzo del Conservatori, a Roma. L'autor d'aquesta obra és desconegut. La tècnica amb la qual està esculpida és la fosa i la soldadura, sent una escultura exempta. És una estàtua de bronze, d'aproximadament 4 metres.

El retrat de Marc Aureli està fet de bronze daurat, amb la tècnica de la fosa. És una figura policroma, però que ha anat perdent el seu policroma original. És una escultura exempta, amb una posició eqüestre.

És un retrat amb diverses cares, de composició oberta. La seva mirada està enfocada cap al front, amb el braç estès. El cavall té un cap desproporcionat envers el seu cos corpulent. L'estàtua fa que tingui un moviment extraordinari gràcies al fet que té la cama alçada, i la de darrere tocant a terra. Aquest retrat capta el moment en què Marc Aureli saludava a les tropes, per això la posició seva i del cavall.

ESTÀTUA EQÜESTRE DE MARC AURELI

La seva expressió anatòmica és idealitzada, allunyada del realisme, té una voluminosa cabellera de rínxols i una barba llarga, amb un gest greu i una mirada penetrant. No porta armadura, porta una túnica curta i està calçat amb botes de patrici. El cavall està representat amb un gran realisme, amb una musculatura i plecs a la pell. La textura de l'acabat és bastant rugosa, i la figura era policroma, actualment només es poden veure les restes de policromia en el cap del cavall i en la túnica de l'emperador.

Es tracta d'una obra pensada per ser vista des de múltiples punts de vista encara que potencia la visió frontal.

Aquesta escultura té com a finalitat, mostrar a l'emperador com un senyor de la terra sempre victoriós i conqueridor. Això no obstant, com que no porta armes o armadura, sembla transmetre més una imatge de pau que d'heroi militar.

HÈRCULES FARNESE

S. III dC

Es una obra escultòrica de l'art grec, per ser més concrets, estem davant de l'Hèrcules Farnese de Lissip. Cal destacar que aquesta composició no és l'original; és una còpia romana en marbre feta per Glicó al segle III per a les Termes de Caracalla. Fa 317 centímetres i actualment es troba al Museo Archeologico Nazionale di Napoli.

Es tracta d'una escultura exempta que representa el semidéu en el seu aspecte més humà. Cansat després dels treballs imposats per la seva madrastra Hera, Hèrcules descansa recolzat en un tronc de fusta del qual penja la pell del lleó de Nímea. S'ha representat com un home madur que inclina el cap i es recolza sobre el suport; el seu cos descriu una peculiar corba que remet a les formes de Praxíteles. Mentre el braç esquerre descansa sobre la pell del lleó, el dret amaga a l'esquena la poma robada del jardí de les Hespèrides que li atorgarà la immortalitat.

El seu rostre és pensatiu i està barbat; s'hi aprecia la coneguda continència d'emocions, ethos, tan característic al llarg de l'època clàssica. Els cabells arrissats, igual que la seva barba, han estat treballats a través de la tècnica del trepà. Mereix una menció especial la seva musculatura, l'escultor ha fet feina minuciosament el cos d'Hèrcules destacant la seva anatomia fortament marcada.

HÈRCULES FARNESE

Hèrcules és un dels herois més famosos de l'Antiguitat, fill de Zeus i Alcmèna, tradicionalment s'ha identificat no només amb la valentia sinó també amb la virilitat i l'esforç màxim.

Lisip planteja un nou concepte on se'ns ofereix un Hèrcules més humà.

El brozquista Lisip, natural de Sicione, pàtria de Policlet, torna nostàlgic els ulls cap al Dorífor i revisa el cànon de bellesa, convertint el cap en una vuitena part de l'alçada total del cos humà. Aquest nou sistema de proporcions el plasma a l'Apoxòmèn. La seva vida artística es dilata des del 368 fins al 318 aC. i els cronistes antics li atribueixen 1500 obres. Es tracta d'escultures i imatges de gran realisme i instantanitat, que es mouen a l'espai. Les més celebres, conegudes per còpies romanes són Eros tensant l'arc i el mateix Hèrcules de Farnese. A més Lisip va ser l'escultor predilecte d'Alexandre el Gran.

EDICIÓ A CÀRREC DE:

ÀFRICA
ANDREA
ARIADNA
JOSE
SERGIO
NAIARA
ANA
MIQUEL

IRIS
JÚLIA
MIGUEL A.
XIMENA
POL
ÀLEX
XAVI
ERIC

4t d'ESO

ESCOLA ANSELM CLAVÉ

Mollet del Vallès

